

KÖNYVTÁRI ESTÉK A SAPIENTIA FŐISKOLÁN

2010/2011. II. félév

AZ EMBER, AKI NEM TALÁLKOZOTT A JETIVEL

2011. február 22.

A 2010-es év első Könyvtári estéjén egy újabb műfajban próbáltuk ki magunkat: diavetítéses élménybeszámolót tartott nepáli útjáról a főiskola Bibliatudomány tanszékének vezetője, **Xeravits Géza**. A

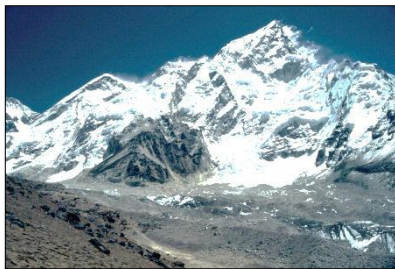
vetítésnek nagy sikere volt, mind a Főiskola oktatói és hallgatói, mind pedig „külsős” vendégeink között is. Az előadás kezdetén, általánosan bemutatásra kerültek Nepál földrajzi, társadalmi, politikai és gazdasági viszonyai. Az ott lakó emberekről olyan érdekességeket tudhattunk meg, hogy a gyerekek szinte kivétel nélkül beszélnek angolul, így a turistaként odaérkezőkkel azonnal fel tudják venni a kapcsolatot az esetleges zsebpénz reményében. Egyik esetben, Katmandu városában egy kéregető utcagyerek, amikor megtudta, hogy az utazók Magyarországról származnak azonnal elővett egy magyar 500 forintot, és kérte, hogy vegyék meg tőle. Előadónk érdeklő-

dött, hogy honnan tudta, hogy magyar pénzről van szó, mire a gyerek közölte, hogy természetesen a címeréről. Elgondolkodtató, hogy a magyar utcagyerekek közül hányan ismerik fel Nepál címerét.

Ilyen és még sok hasonló történetet hall-

hattunk a gyönyörű fotók nézegetése közepezté Nepál szépségeiről és árnyoldalairól egyaránt. Láthattunk megrázó fotósorozatot a halottégetésről és gyönyörködhattunk a Mount Everest 8848 m-es látványképeiben is. Természetesen az is kiderült, hogy a Tanár Úr, miért adta azt a rejtélyesen figyelemfelkeltő címet előadásának, hogy „Az ember, aki nem találkozott a jetivel”. Nepálban több helyen őriznek jeti ereklyéket, pl. Namcse Bazar faluban is, mely a Mount Everest-expedíciók állandó kiindulópontja, őriztek egy állítólagos jeti skalpot, mely azonban az 1980-as években egy tűzvészben megsemmisült, így lett előadónk az ember, aki nem találkozott a jetivel...

AZ ALÁZAT, MINT BIBLIAI PARADIGMA

2011. április 5.

Egy békés nagybőjti estén látogatott el hozzánk **Bácskai Károly** evangélikus lelkész, aki az Evangélikus Hittudományi Egyetem Újszövetségi Teológiai Tanszékének mb. vezetője, illetve az ottani könyvár vezetője is egyben. A Sapientia Könyvtári Esték keretében, „Az alázat, mint bibliai paradigma” címmel tartott előadást. A Sapientia Főiskolát Szatmári Györgyi, a Sapientia Főiskola Bibliatudomány Tanszékének oktatója képviselte. Bácskai Károly előadásában egy korábban – többek között a Vigiliában is – megjelent cikkére támaszkodott. (Vigilia 73 (2008/11) 859-866.)

Előadása kezdetén leszögezte, hogyha az alázatról beszélünk, nem közelíthetünk csupán intellektuálisan a témához, hanem a szívünkkel is rá kell hangolódnunk. Az előadás így szép lassan átalakult elmélkedéssé, amelyben az alázatról, az alázatos emberről, és Isten alázatáról gondolkodtunk. A szentírás örök érvényű kijelentésein túl több híres teológust idézett, köztük például Luthert. „Luthernek egyik legmélyebb felismerése az volt, hogy Isten értünk a Krisztusban kicsivé tette magát. Miközben ezt tette, meghagyta szabadságunkat és emberségünket. Megmutatta nekünk a szívét, hogy így a mi szívünket megnyerhesse...” idézte Paul

Tillich szavait. Az előadó ezután Francois Varillont követve kifejtette, hogy Isten lényege az alázatosság és a szeretet, akiben a szeretetben való gazdagság és szegénység szinonim fogalmak. Rámutatott Isten azzal ismertette meg leginkább önmagát, amikor Jézus megmosta övéi lábát, tettetés vagy hamis alázatosság nélkül. Simon Weilre hivatkozva kijelentette „a teremtés Is-

ten részéről nem az önkíaradás vagy a gazdagabb önkifejezés, hanem a visszahúzóds, a lemondás cselekedete.” Sok más jelentős teológus szavait idézve jutottunk egyre közelebb az alázatos Isten misztériumához, és fogtuk fel egyre inkább mit jelent alázatos embernek lenni.

A Sapientia könyvtári esték sorában nem mindennapi esemény, találkozó volt ez, hiszen egyben volt ökumenikus rendezvény, nagybőjti áhítat, és könyvtárak találkozója is. Az előadót is megérintette a hely szelleme, és bevallotta, kicsit mindig is vonzotta őt a ferences szerzetesség gondolata. Majd kiemelte, ahogy például Assisi Szent Ferencnek is fontos volt, úgy minden szerzetes számára is nélkülözhetetlen lehet az alázat.

Az est zárásaként, a tea és az aprósütemény elfogyasztása közben hosszú beszélgetés kezdődött az előadóval, aki igyekezett minden vendéggel egy-két szót váltani.

INDONÉZIA, A GAZDAG SZEGÉNYEK HAZÁJA

2011. május 11.

■ A korábbi estéhez hasonlóan egy távoli országgal ismerkedhettünk a Könyvtári esték következő alkalmán is. **Révay Edit RSCJ** szociológus, a főiskola tanára nagyjából fél évet töltött a közelmúltban Indonéziában – s ott szerzett élményeit osztotta meg az érdeklődőkkel. A társadalmi viszonyok és főbb statisztikai mutatók rövid ismertetése után, túllépve a számokon és adatokon a tanárnő elmondta, ottléte során mérhetetlen társadalmi igazságtalanságot tapasztalt. Beszámolt azzal kapcsolatos élményeiről, hogy azok a gazdagok, akiknek körében megfordult, milyen elutasítón és értetlenül állnak a nincstelen tömegekhez, de azokat az élményeit is megosztotta a hallgatósággal, melyeket a szegények körében szerzett. Ottléte során sok időt töltött egy közösség körében, akik olyannyira kitaszítottjai a társadalomnak, hogy számunkra talán elképzelhetetlen módon egy használatban lévő temetőben élnek, hiszen korábbi lakhelyüket egyszerűen ledőzerolták. Ezen családok gyermekeinek tanításában vett részt Révay Edit, aki a fentiek ellenére mégis arról számolt be, sosem találkozott annyi boldog emberrel, mint éppen közöttük. A jelenlévők számára az előadást illusztráló vetítés képein szereplő

gyermekek arca éppúgy ezt tükrözte, mint egy másik képen a mérhetetlen szegénységben megtartott esküvő ifjú párjának tekintete. Fontos momentum, hogy a gazdag hiedelemvilág, a mindennapokat átszövő kisebb-nagyobb hiedelmek sora máig meghatározza az ott élők életét. A jellegzetes, mitológiai témájú báb- és árnyjáték előadás, a vajang nagyon elterjedt, a társadalomnak gyakorlatilag minden rétege a rendszeres nézői közé tartozik. Építészeti emlékekről is szó esett, köztük természetesen a világ legnagyobb buddhista épületéről, Borobudur világhírű templomáról, valamint a múlt század hetvenes éveiben épült, 120 ezer embert befogadni képes dzsakartai Isztiklal mecsetről, amely egy keresztény építész tervei alapján épült. A különböző vallások együttéléséről is megindító példákat hallhattunk.

Az előadás végén egy indonéz ének-imádság egyszerűségében is megkapó szövege hangzott el eredeti nyelven, majd az előadó tolmácsolásában. Az estet

kötetlen beszélgetés zárta, ahol a jelenlévők az előadót körbevették, indonéz módon elkészített tea mellett folytatták az indonéz kultúrával való ismerkedést.

Zsoszozky M., Tegzes B., Flier G.
Sapientia Főiskola Könyvtára

